

Po rabi omenjenih kroglic je človek vselega duha in težke noge postanejo lahke, kar je posebno svetovati duhovnim bratom, ki imajo žmetne posle po hribih.

Juri Žmave, župnik.

Sejmovi Dne 26. marcija v Podsredi, na Teharjih in Bizeljskem. Dne 28. marcija pri sv. Križu na Murskem polji in v Rušah, v Ločah in v Marenbergu. Dne 1. aprila v Arnožu in v Braslovčah, v Ormožu, v Stradnu in Slov. Gradcu. Dne 2. aprila v Artičah, na Dobju, v Št. Ilju in Slov. Gradcu.

Dopisi.

Iz Medloga pri Celju. Velika žalost vlada po naši okolici, ker nam je nenadoma pobrala nemila smrt dva vrla, obče priljubljena rojaka. V torek dne 8. marca. se podaja trije Mirnikovi, po domače Anžičevi, in sicer: Mart. Mirnik in njegov sin France, in pa Jožef Mirnik, brat Martinov v griško župnijo, tje k sv. Križu. Tam ima Jožef Mirnik vinograd s primerno viničarijo. Martin se poda zvečer zopet domu v Medlog, Jožef in France si pa zakurita v peči, v kateri se ni kurilo že 6 tednov ter se vležeta k počitku. Za sredo, dne 9. marca popoldne, je bilo naprošenih mnogo rezačev in Martin, Jožefov brat se povrne zopet proti poleni popoldne iz Medloga nazaj k vinogradu. Ko Martin pride do hrama in zagleda veliko trumo delalcev, nikjer pa ne svojega sina Franceta in tudi ne brata Jožefa, hiti nemiren proti izbi, v kateri ju je zapustil prejšnji večer. Soba je zaklenjena. Stere va-njo, pa o joj, kako žalosten pogled! Obadva ležita mirna v postelji ter se več ne ganeta, dasiravno ju kliče in drega z rokami. Ogljeni kislin, puhteč iz zaprte peči skozi razpoklino v zaklenjeno sobico, ju je zadušil ter zazibal v nepričakovano večnost. Obadva, 17letni nadopolni France, kakor njegov 40 let stari stric Jože, sta bila vzor krščanskim, slovenskim mladenčem; zato je pa tudi žalost za njima splošna; naj v miru počivata!

Iz spodnje Savinjske doline. (Na nemčurških razvalinah.) Da je vse na svetu izpremenljivo, to je resnica. Staro se podira in razpada, in novo raste iz tal. Narodi živijo in se trudijo, pa soped spremenijo iznad zemlje in ni jih več. In tako gre z vsemi stvarmi na svetu, to je že tako odločeno od stvarnika. Tudi nemčurstva nekdanj ni bilo v prelepi naši domovini slovenski; a napuh in nasilstvo ga je rodilo, toda ovo je rastlo in večje prihajalo, dokler da je začelo cveteti in je tudi svoj sad obrodilo, se vé, da na škodo nam in naši ljubi domovini. A zdaj pa je tudi ono staro in piškavo, tudi njemu odleteva veja za vejo in ne

bode dolgo, pa mu bode odletela zadnja veja, potem pa se bo zgrudilo celo deblo nemčurstvo na tla in bo zateptano v zemljo. Nemčurstvo je bilo, in ne bode ga nikdar več, to je še v božji naredbi tako. Ena močnih vej na debelu nemčurstva bila je do ne dolgo časa, občina Velika Pirešica pri Celju. Odkar so bile občine osnovane pa do lani, kraljevali so nemčurji v njej. In tako so bili že gospodarstva in pa zvonca vajeni, da so mislili, da bodo na večno na stolu sedeli. A prišel je čas, veja je ostarela, bila piškava in gujila; odletela je, lani še na pol, a letos popolnoma. Pri volitvi v občinski zastop zmagali so naši tako sijajno, tako častno, da je veselje. Vseh volilcev je v tej občini 643, pa čujte: 23 je še odpadnikov. Ako odvezamemo še grajščake, ki so v resnici bolj nemčurskega rodu, našel bi jih človek le 20. Torej dvajset je mož v celi občini, ki so se izneverili svojemu rodu, ter pozabili, da jih je rodila slovenska mati. Pa naj jim bo, tudi oni se bodo spametovali, dal Bog da ne prepozno za nje! Pa veseliti more človeka, ko vidi in sliši, da je 620 mož, toraj skoraj vsi, popustilo staro nemčurstvo in izpoznalo, da so Slovenci, da morejo voliti le vrle slovenske može. Hyala in slava jim! Narod bo za narodom poginil; slovenski narod bode trdno stal; kajti on je mlad in prebujen! (Konec prih.)

Od sv. Ane v Slov. gor. (Spomenik B. Raiču.) Dobil sem nalogo od odbora iz Ptuja, da bi nabiral mile doneske za spomenik prerano umrlemu Božidarju. To sem z veseljem storil, tem rajše, ker sem rajnega dobro poznal. Vendar z žalostjo omenjam, da se štajarski Slovenci vse premalo brigamo za svoje največje može. Glejte, prof. Erjavec še ne počiva dolgo pod mrzlo grudo, a že bo imel spomenik. Kaj pa z Božidarjevimi? Od slovenskega rodoljuba na Ptuju, g. A. Gregoriča sem dobil pismo, v katerem se končajo besede: „Mili Bog vé, kako bodemo to svoto skupaj dobili!“ Predragi slovenski rojaki na zelenem Štajerskem, ne delajmo si v tem oziru sramote, zložimo skupaj vsak po svoji moči, da dobi naš častiti Božidar prav v kratkem dostojni spomenik, sličen Jurčičevemu in Bleiweisovemu, med katerima počiva. Kdor more, naj opominja znane rodoljube, da sežejo v žep ter položijo na žrtvenik slovenske ljubezni mili darček. Pokažimo svetu, da tudi štajarski Slovenci visoko častimo svoje slavne može; kateri narod pa ne časti in se v spomenikih ne spominja svojih slavnih mož, ni vreden biti zapisan v zgodovini človeštva. Slovenci, zapomnimo si dobro! Mile darove za spomenik sem do sedaj dobil od č. g. Miha Milošiča, župnika pri sv. Benediktu 2 gld. 20 kr. Po 1 gld. pa so darovali: preč. gospod Jurij Tutek, kanonik pri sv. Lenartu; dr. Anton Suhač, žup. pri sv. Ani; Ivan Bohanec, kaplan

pri sv. Lenartu: Jarnej Pernat, kaplan pri Mariji Snežni: Jurij Pavalec in F. Lopič, kaplana v Čmureku; Vek. Vakaj, zastopnik banke „Slavije“ pri sv. Ani. Po 50 kr.: Jakob Skamlič, organist pri sv. Benediktu in Jak. Očgerl, kaplan pri sv. Benediktu; Josip Kurnik, posestnik v Šicah 30 kr.: Jakob Županec, želar v Šicah 10 kr.; Jakob Šuman, kmetski sin na Drvanji 10 kr.; Franc Doboja, organist pri sv. Rupertu 10 kr.; Anton Neuwirt, kmet na Šavnici 10 kr. Toraj skupaj 10 gld. 90 kr. Ta znesek bom poslal blagajniku g. B. Hrlišu, minoritskemu gvardijanu na Ptuj, takoj kadar se nabira konča, ker upam, da še mi bodo tudi drugi kaj darovali za našega Božidara. Vsem dosedanjim darovateljem se v imenu odbora prav toplo zahvaljujem za mile darove. Bog Vam plati nad zvezdami vsak krajcar in duh Božidarjev naj vedno bedi nad nami zapuščenimi Slovenci!

Vekoslav Vakaj.

Iz Jarenine. (K veseli zmagi.) Prebivalci Slov. goric pozdravljamo izvolitev prvega narodnega okr. zastopa Šent Lenartskega z navdušenim veseljem in zakličemo vsem zmagonosnim volilcem na slavo: „živio“ ter „Naprej za stava Slave“. Ta izvolitev nam je toliko več vesela, ker zanaprej nam je pri bodočih volitvah tudi pri nas mogoče v okrajni zastop vsaj deloma zmagati in si nekaj domačinov spraviti v okrajni odbor. To nam je vsled odprave ene volilne napake blizu da gotovo in na to delovati nam je za naprej toliko večja dolžnost.

V imenu okoličanov več domorodcev.

Od sv. Marjete na Pesnici. (Na gla smrt.) Pretekli mesec opravil je Trebše v cerkvi svojo krščansko dolžnost ter se podal po božji službi v gostilno, kjer si je mislil z zajutrkom svoje slabotno telo malo okrepčati. Tukaj malo posesti in se slednjič mirno na klop za mizo vleže. Čez nekaj časa misli ga gostilničar v posteljo prenesti, pa bil je revež že trd. — Mirno je zaspal, da niti bližnji gostje niso zapazili nikakoršnjega navadnega smrtnega boja. Pokojni bil je blizu Kranja na Gorenskem rojen. Svoje mlade dni se je semkaj preselil in si je s prodavanjem kuhačin s posebno varčnostjo toliko prigospodaril, da si je tukaj malo posestvo kupil. Z domačimi je živel v najlepši zastopnosti, bil pa je tudi obče spoštovan in priljubljen. Pomenljive so bile besede, katere je pokojni o priliki smrti svoje, dne 22. grudna min. leta umrle vrle sopruge nekomu govoril: „Gospod“, pravi: „ne bode dolgo, in idem za svojo ženo. Vedno mi je pred očmi, pa je vendar nikjer ni.“ Starček se je pri teh besedah milo razjokal ter odšel barantajoč s svojim kuhinjskim orodjem. Star je bil 78 let. Bodi mu zemljica lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Odkar se je v državnem zboru vzprejel iz nagodbe avstrijsko ogerske skupine dežel oni del, ki govori o avstrijsko-ogerski banki, vrši se v njem seja za sejo, ne da se sklene kaj v njih, kar je vredno, da se omeni. Razpravlja se o delalskih bolniških blagajnah ali kasah toda to se vleče v sejah, kakor prava morska kača. Nikoli ni konca razprav o tej postavi, to pa za to, ker vtikajo izlasti nemški liberalni poslanci Bog zna, kaj vse v te razprave. Dne 1. aprila bode zadnja seja pred veliko nočjo, potem bode pa še le po veliki noči dne 21. aprila. — C. kr. namestnija za Spodnje Avstrijsko ne dovoljuje plesov v postnem času in se je ministerstvo na pritožbe tudi izreklo, da taci plesov ni treba. V Gradcu pa so imeli tak ples doktorji, to je, zdravniki in gosposka ni imela nič zoper to. Druga leta so storili to le fujakarji pa mesarji, no letos pa so stopili inteligentni zdravniki v njih kolo. — Korošci dobé škofa v nedeljo dne 27. marcija v svojo sredo. — V Borovljah si napravlja tamošnja zadruga puškarjev puškarsko šolo ter so ji svitli cesar dali tisoč gold. za njo. Puškarji so iz večine Slovenci. — V Inomostu se je kat. polit. društvo ustanovilo za celo Tirolsko in so mu najimenitniši možje na čelu. — Ljubljana ima v kratkih dneh dopolnilne volitve v mestni zastop. Zastop je se ve, da slovenski in ostane tudi tak po teh volitvah. Nemškutarstvo nima nič upanja in se torej še ne glasi. — Uni teden je bila huda bora na Krasu in je toliko snega padlo, da ni šel od Ljubljane naprej noben vlak. Pošta pa so po cesti, kakor kedaj poprej, v poštnih vozih vozili v Trst. — Dne 11. in 12. aprila imajo v Rojicah pri Gorici konjske dirke. Darila so od 10 do 1000 goldinarjev. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu je imela v nedeljo, dne 13. marcija, svoje prvo občno zborovanje. Podružnica šteje 100 družabnic, 8 ustanovnic in eno pokroviteljico. vsekako lepo število. — Nasproti pa je društvo „Societá patriotica“ razpadlo. Bilo je imelo razširjati avstrijski duh, to je pravo domoljubje, toda ni ga ali ga je našlo premalo v Trstu, za to je že čez eno leto zaspalo. — Hrvaškega poslanca, dr. Starčevića so res že djali v zapor in je torej gotovo, da ga bodo obsodili ali niso se ga za to tudi iznebili, kakor bi radi. — V hrv. saboru obravnava se postava, naj trpi drž. poslanstvo na pet in ne samo na tri leta. Ker hoče madjarska vlada tako, sklene vselej udana „narodna“ stranka, ki ima v saboru večino, tudi brez dvoma to postavo — vladi in more biti tudi sebi na ljubo.

Vnanje države. V torek dne 22. marcija je obhajal nemški cesar Viljem svoj 90. rojstni